

Benvingut al club

Quan ens trobem al fort dels planys pels perills que amenacen el nostre idioma, i fins s'arriba a témer per la seva desaparició, vet aquí que un acadèmic de la *Real Academia de la Lengua* tira la moneda enlaire i li surt l'altra cara: el senyor Gregorio Salvador ha declarat que temia per la desaparició de l'espanyol a Catalunya.

¿Què passa? ¿És que som uns destralers d'idiomes? Ens quedarem havent de fer-nos entendre amb signes? Per sort, en Pere Gimferrer (que també és acadèmic) salta a la palestra per tranquil·litzar el seu col·lega, tot assegurant-li que les coses no són tal com ell se les imagina. En Gimferrer afirma que el castellà està profundament arrelat a Catalunya. En canvi, diu que el català "s'enfronta al problema de convertir-se en una llengua de cultura purament decorativa, com ho van ser el llatí o el grec en una època determinada". És una perspectiva que potser assossegà el senyor Gregorio Salvador, però a mi, i tinc l'esperança que a molts, no ens trau pas la por del cos. Ser decoratiu és una mica com sentir-se pintat a la paret, sempre amb l'ai al cor que no ens empaperin i ens tapin amb altres adornaments.

En Pere Gimferrer va demanar que els espanyols defensin el català, i estaria molt bé que la seva crida fos escoltada. Però els dubtes són grossos, perquè la veritat és

que prou feina tenen ells per defensar la seva llengua, que és abundantment parlada, tot i que el mateix Gimferrer digué que "en prestigi, avui dia l'espanyol no pot competir amb l'anglès, ni amb el francès o l'alemany". Això els hauria de preocupar més que no el monolingüisme o el bilingüisme en l'atzarós estat de les autonomies.

Estic segur que quan es fa referència al prestigi d'un idioma, cal tenir en compte els percentatges d'analfabetisme en les àrees geogràfiques que cobreix. Uns censos fidedignes fets a les zones de l'espanyol, de l'anglès, del francès o l'alemany, per a indagar els graus d'analfabetisme que correspon als parlants de cada una d'aquestes llengües, és molt probable que encomanés dosis d'humilitat molt necessàries a segons qui.

Pere Calders

